
Konfigurační faktory ("form-factors")

**© 1996-2001 Josef Pelikán
KSVI MFF UK Praha**

e-mail: Josef.Pelikan@mff.cuni.cz
WWW: <http://cgg.ms.mff.cuni.cz/~pepca/>

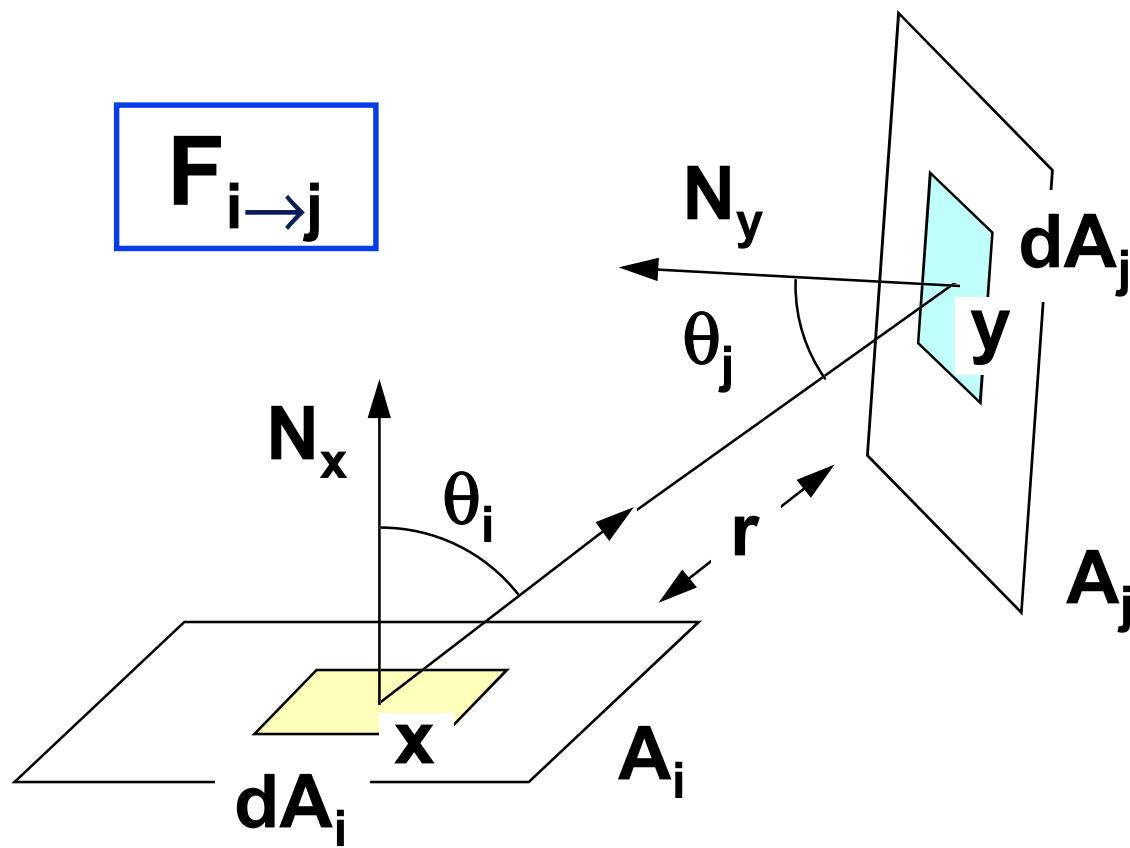
Konfigurační faktor $F_{i \rightarrow j}$

- ◆ udává **podíl energie** vyzářené z plochy **i**, která dopadne na plochu **j**
  - klíčová hodnota při sestavování soustavy lineárních rovnic (hledání radiosit jednotlivých ploch)
  - první výpočet (fyzika): Lambert 1760
- ➡ závisí pouze na **geometrii scény**
  - vzdálenost, sklon a viditelnost příslušných plošek
- ➡ $F_{i \rightarrow j}$ je bezrozměrné číslo z intervalu $\langle 0,1 \rangle$
  - pro konvexní plošku **i** je $F_{i \rightarrow i} = 1$

Konfigurační faktor

Konfigurační faktor

Rovnice pro radiositu (konstantní elementy):

$$B_i = E_i + \rho_i \cdot \sum_{j=1}^N B_j \cdot \frac{1}{A_i} \int_{A_i} \int_{A_j} g(y, x) dA_j dA_i$$

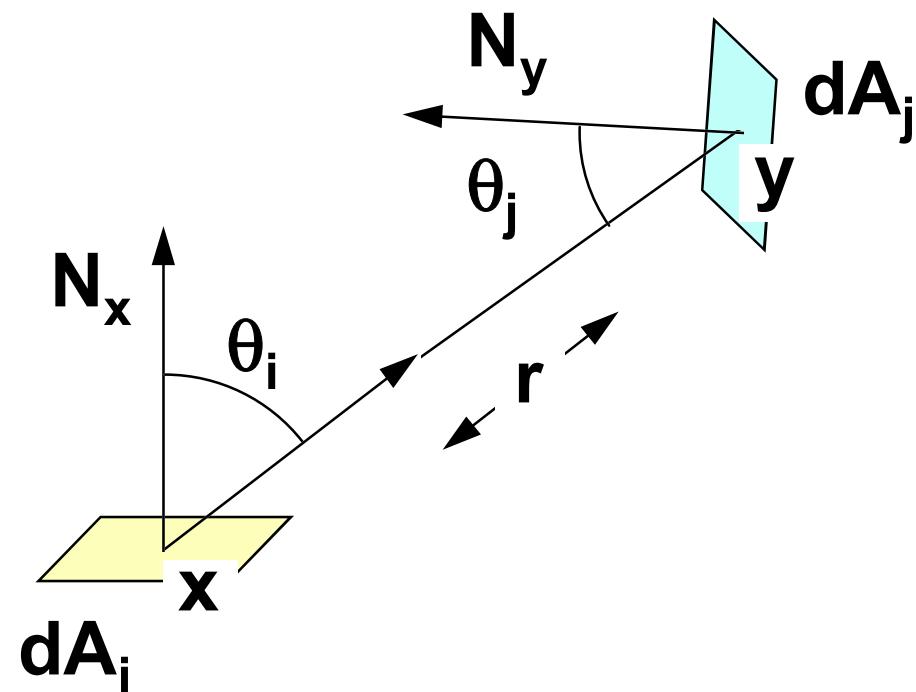
$$F_{i \rightarrow j} = \frac{1}{A_i} \int_{A_i} \int_{A_j} g(y, x) dA_j dA_i =$$

$$= \frac{1}{A_i} \int_{A_i} \int_{A_j} \frac{\cos \theta_i \cdot \cos \theta_j}{\pi \|x - y\|^2} \cdot V(x, y) dA_j dA_i$$

Diferenciální konfigurační faktor

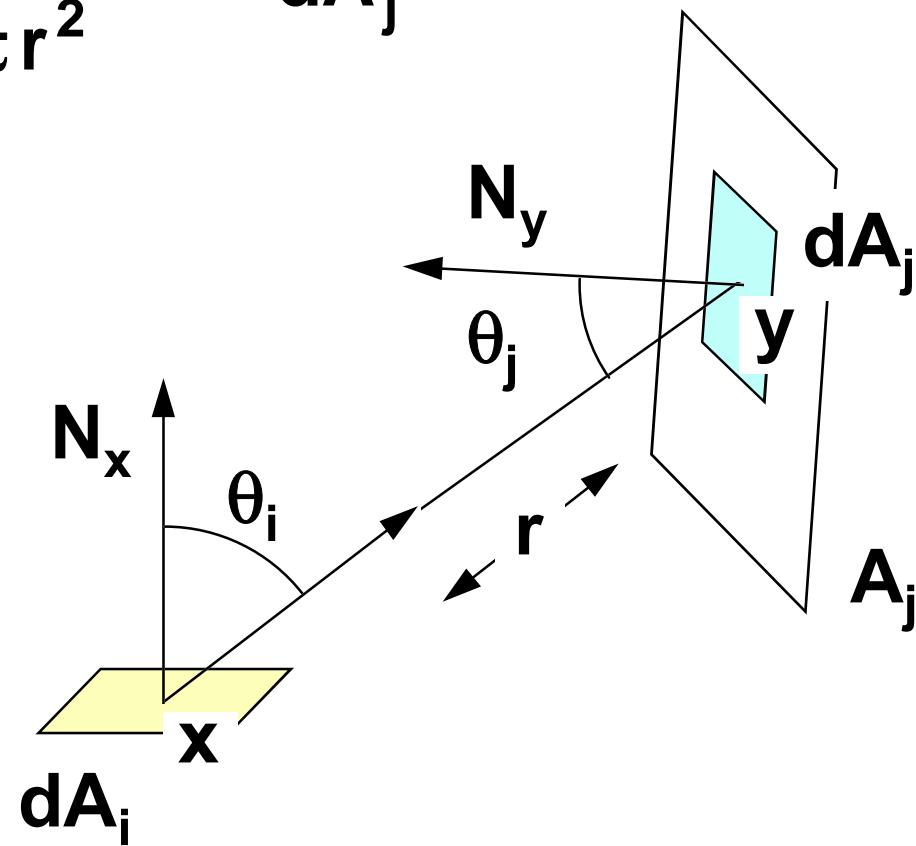
$$dF_{dA_i \rightarrow dA_j} = \frac{\cos \theta_i}{\pi} d\omega_j = \frac{\cos \theta_i \cdot \cos \theta_j}{\pi r^2} dA_j$$

Diferenciální konfigurační faktor

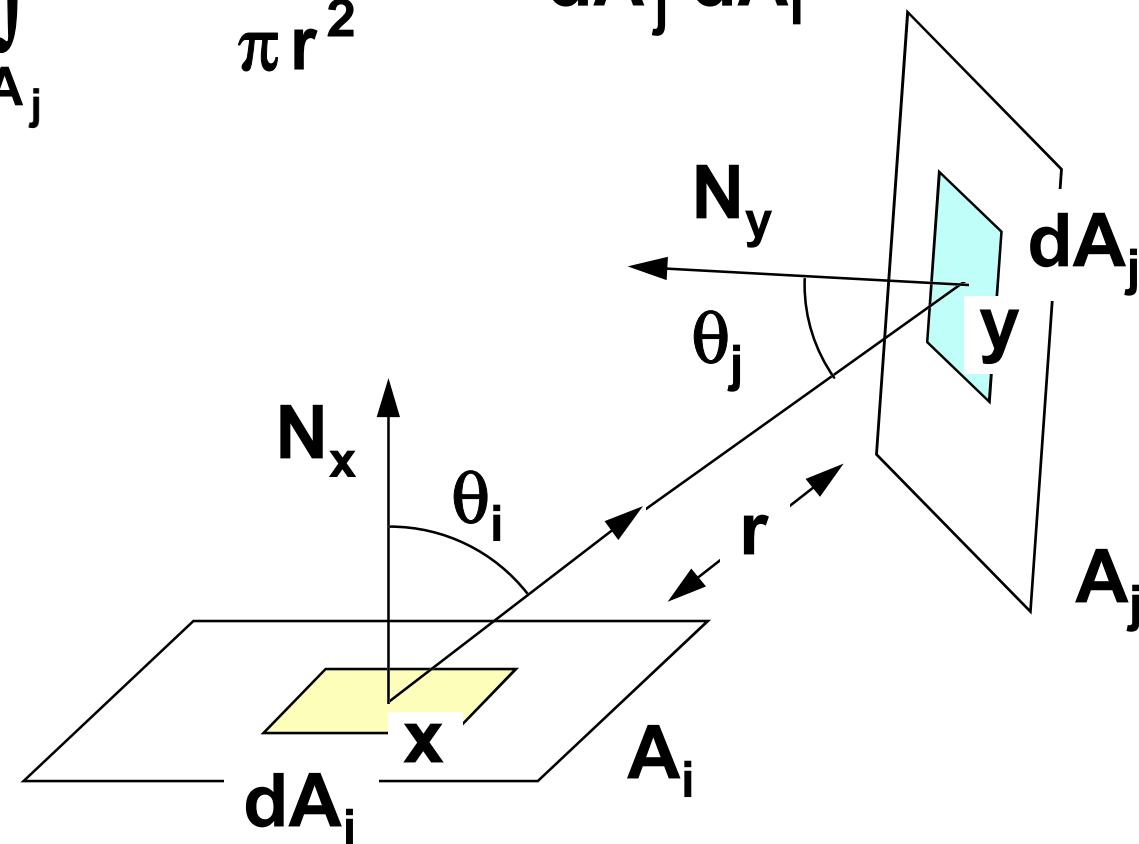
$$F_{dA_i \rightarrow A_j} = \int_{A_j} \frac{\cos \theta_i \cdot \cos \theta_j}{\pi r^2} dA_j$$

Průměrný konfigurační faktor

$$F_{i \rightarrow j} = \frac{1}{A_i} \iint_{A_i A_j} \frac{\cos \theta_i \cdot \cos \theta_j}{\pi r^2} dA_j dA_i$$

Výpočet konfiguračních faktorů

---

① analytické metody

- bod → polygon, bod → kruh, polygon → polygon

② numerické metody

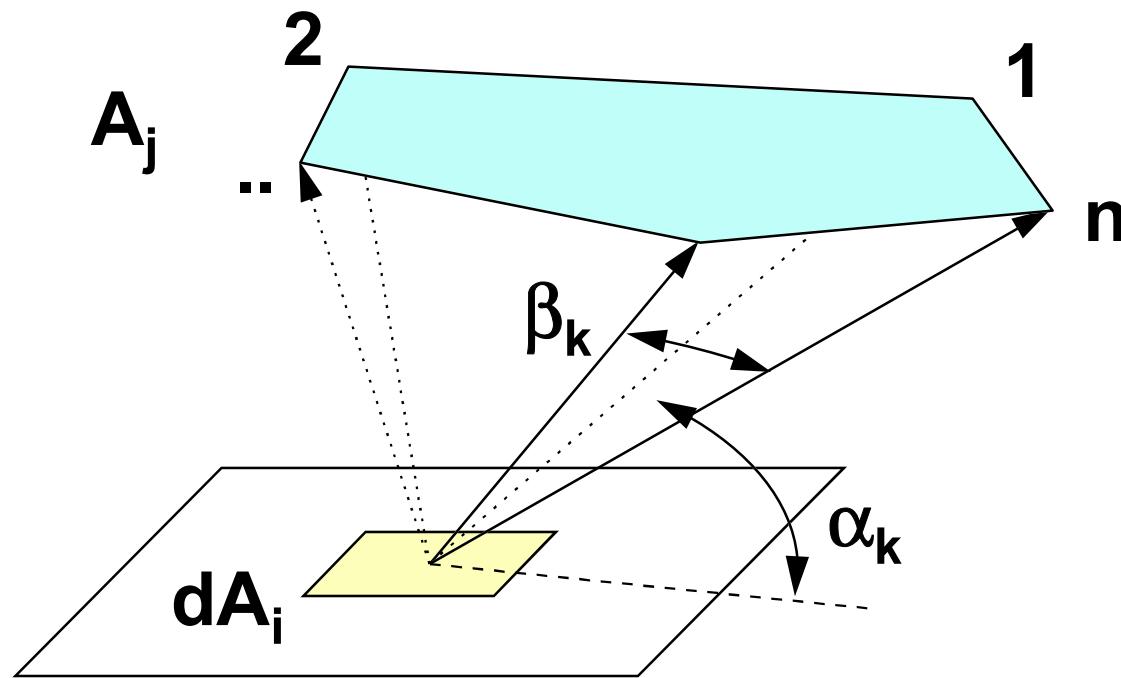
- polokrychle (Nusseltova analogie), projekce do jedné roviny, křivkový integrál (dle Stokesovy věty)

③ numerické stochastické metody (Monte-Carlo)

- vzorkování prostorového úhlu nebo přijímající plochy

Bod → polygon

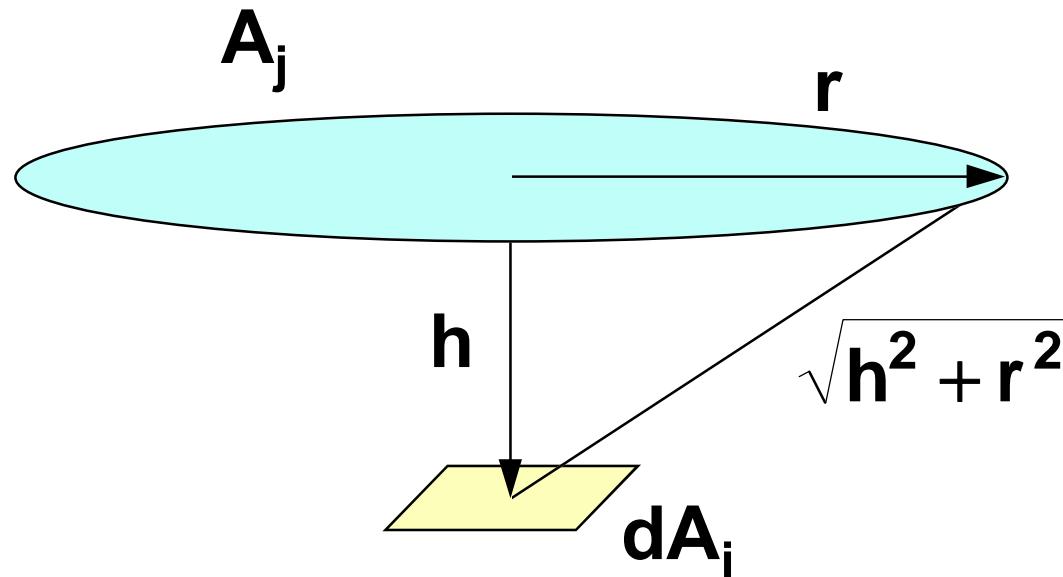

$$F_{dA_i \rightarrow A_j} = \frac{1}{2\pi} \sum_{k=1}^n \beta_k \cos \alpha_k$$

Bod → kruh

$$F_{dA_i \rightarrow A_j} = \frac{1}{2\pi} \cdot \frac{2\pi r}{\sqrt{h^2 + r^2}} \cdot \frac{r}{\sqrt{h^2 + r^2}} = \frac{r^2}{h^2 + r^2}$$

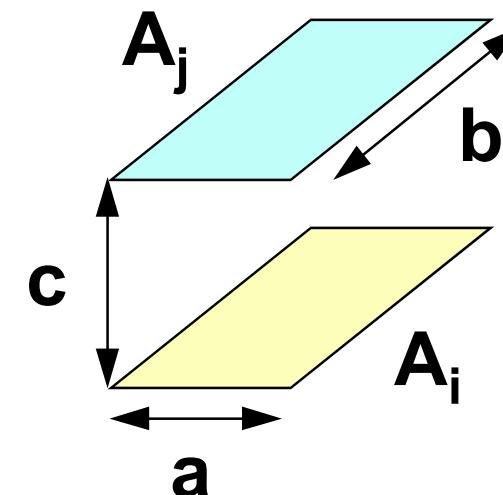

Obdélník → obdélník

$$X = a/c$$

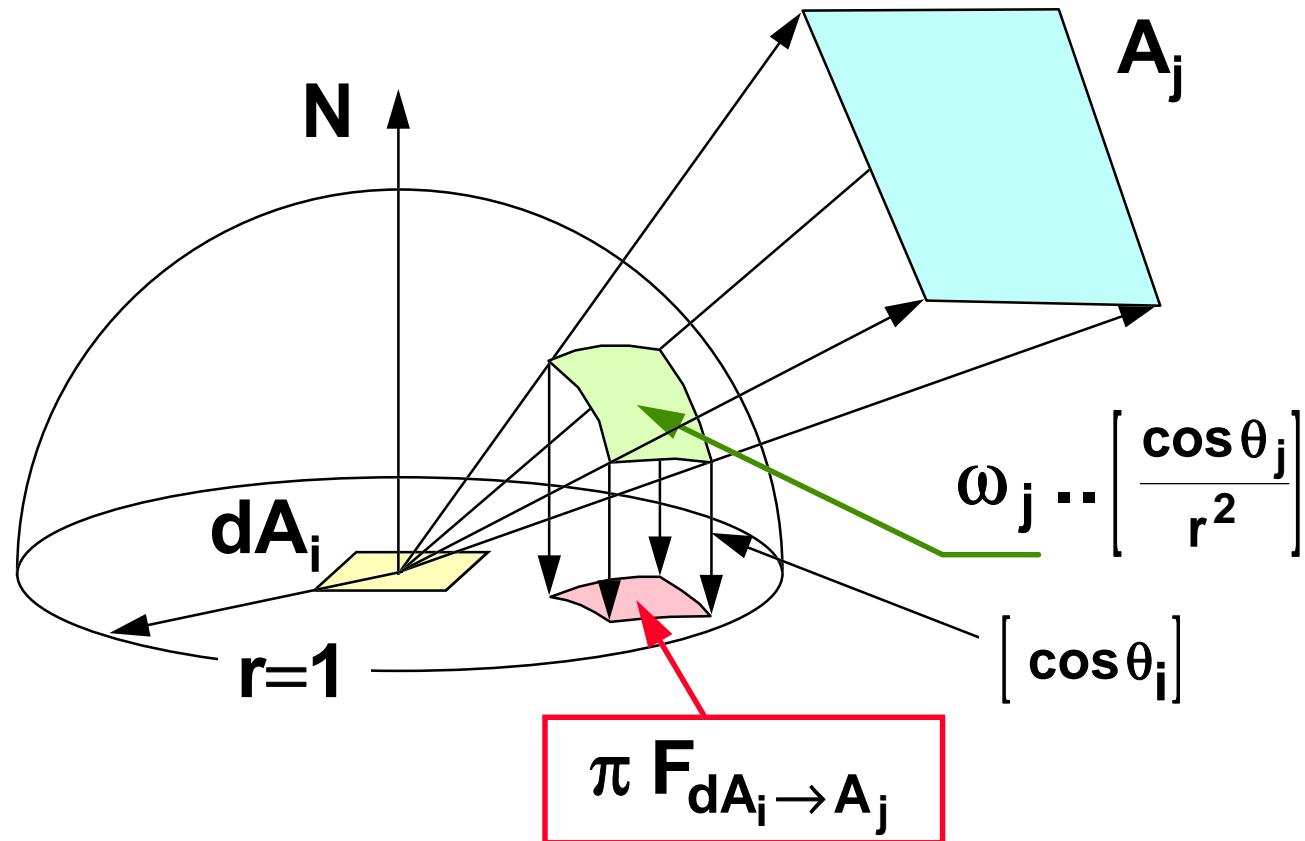
$$Y = b/c$$

$$\begin{aligned} F_{i \rightarrow j} = & \frac{2}{\pi X Y} \cdot \left\{ \ln \left[\frac{(1+X^2)(1+Y^2)}{1+X^2+Y^2} \right]^{1/2} + \right. \\ & \left. + Y \sqrt{1+X^2} \cdot \tan^{-1} \frac{Y}{\sqrt{1+X^2}} - X \tan^{-1} X - Y \tan^{-1} Y \right\} \end{aligned}$$

Nusseltova analogie

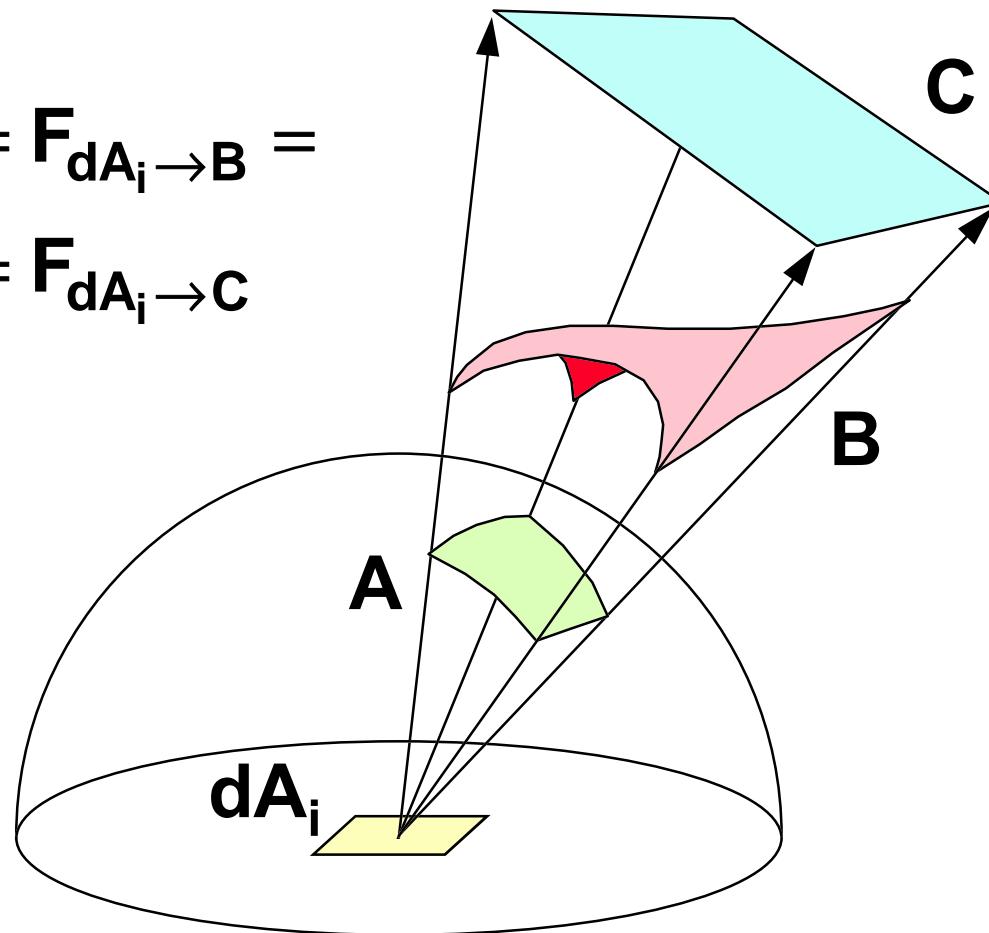

Nusseltova analogie

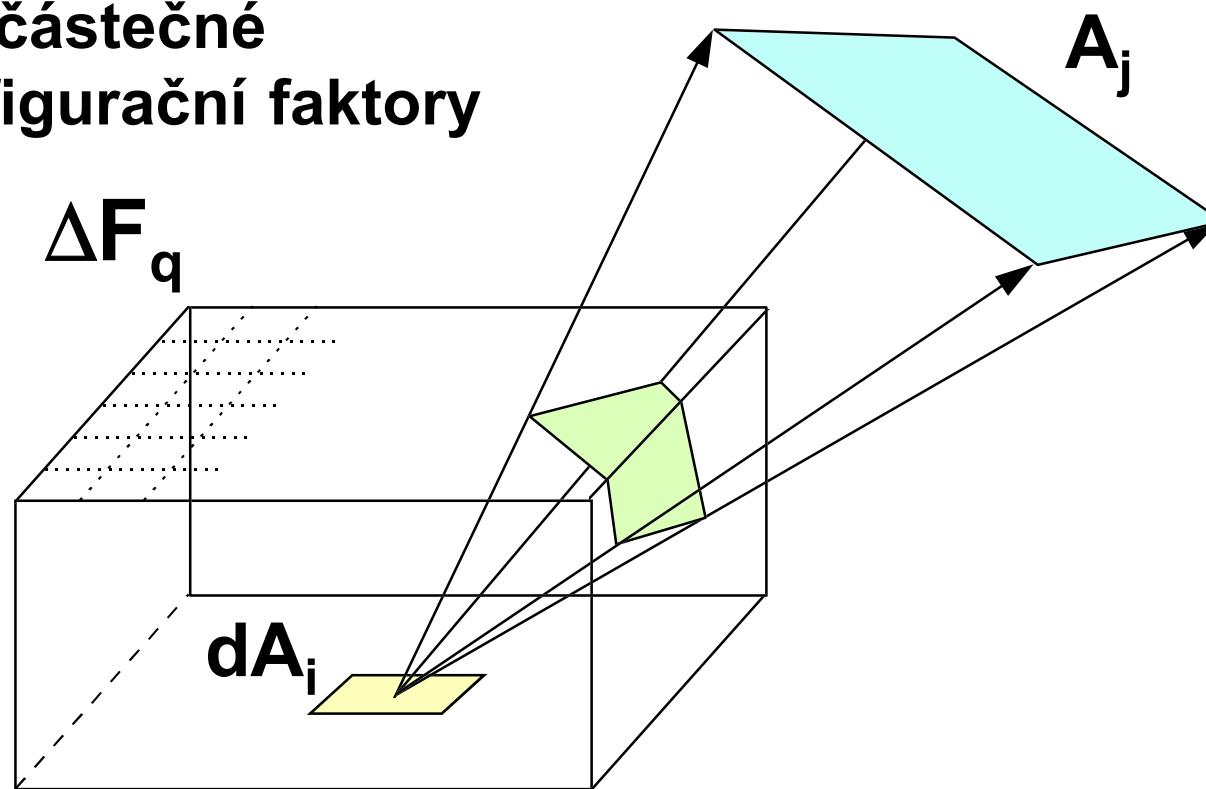
$$\begin{aligned} F_{dA_i \rightarrow A} &= F_{dA_i \rightarrow B} = \\ &= F_{dA_i \rightarrow C} \end{aligned}$$

Polokrychle

Pravidelná síť buněk:
částečné
konfigurační faktory

Polokrychle

- ◆ výpočet všech $F_{dA_i \rightarrow A_j}$ pro dané i
  - na polokrychli postavenou kolem dA_i promítnu všechny ostatní plošky scény A_j
- ➔ na povrchu polokrychle počítám **viditelnost** jednotlivých plošek (např. metodou Z-buffer)
- ➔ povrch polokrychle je rozdělen na **pravidelnou síť buněk C_q**
  - pro každou buňku mám předem spočítaný částečný konfigurační faktor ΔF_q

Polokrychle

→ konfigurační faktor plošky A_j odhadnu podle buněk, které byly pokryty jejím průmětem:

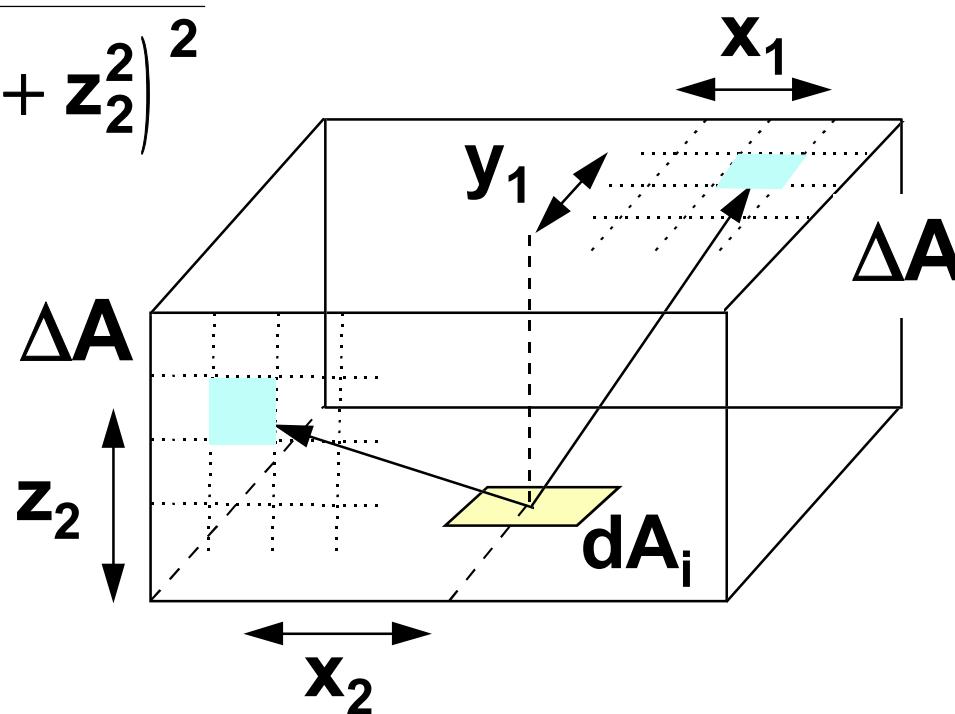
$$F_{dA_i \rightarrow A_j} \approx \sum_{q \in J} \Delta F_q$$

- ◆ **jemnost dělení polokrychle** má vliv na přesnost odhadu konfiguračních faktorů
  - v praxi se používá rozlišení **64×64** až **1024×1024**

Částečné konfigurační faktory

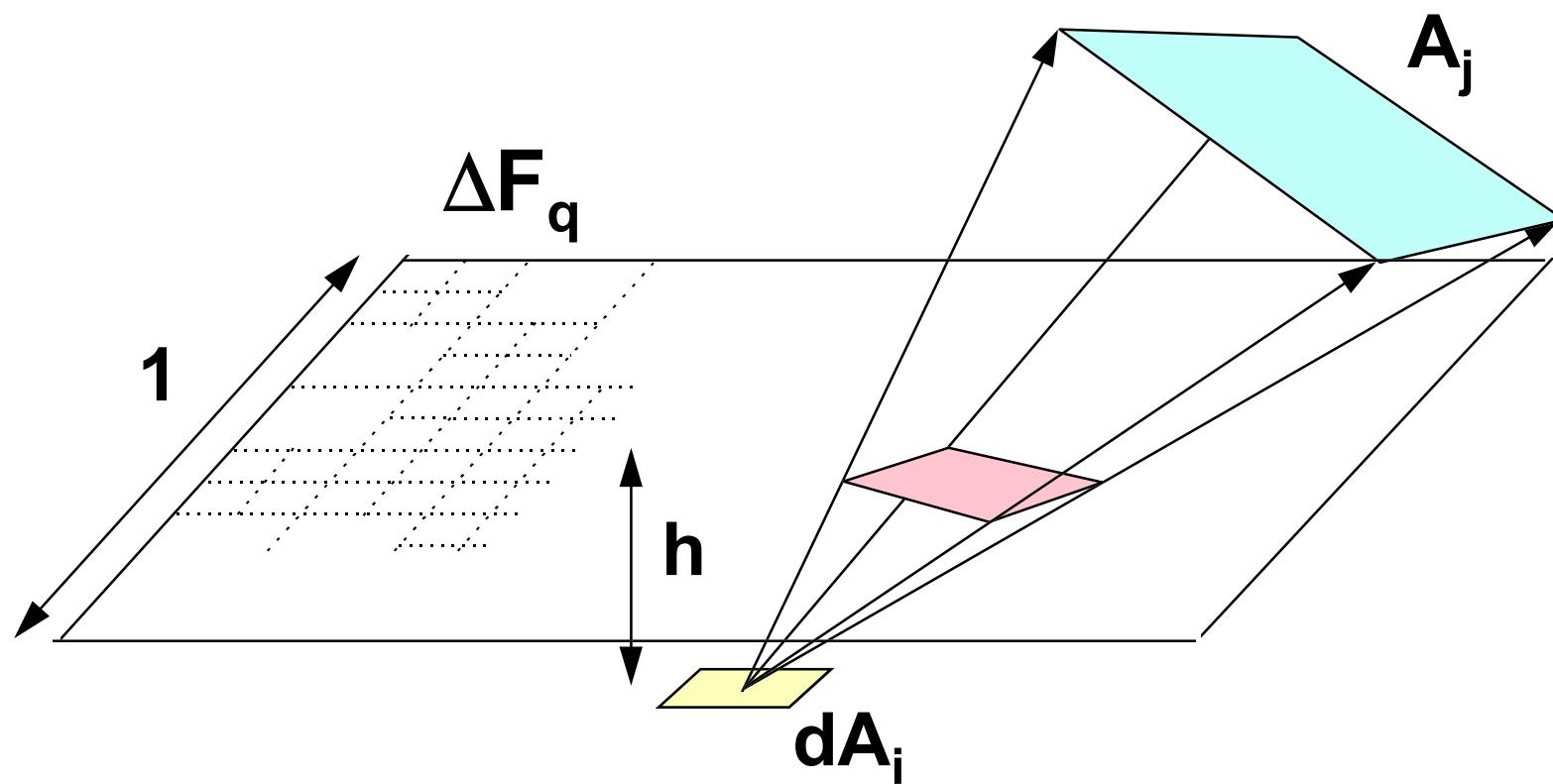
$$\Delta F_1 = \frac{\Delta A}{\pi \cdot (x_1^2 + y_1^2 + 1)^2}$$

$$\Delta F_2 = \frac{z_2 \cdot \Delta A}{\pi \cdot (x_2^2 + 1 + z_2^2)^2}$$

Metoda jedné průmětny (Sillion)

Metoda jedné průmětny

- **rychlejší implementace** (projekce, ořezávání)
  - část prostorového úhlu je zanedbána
  - výška průmětny by měla být maximálně **0.1**
- viditelnost se počítá metodou “**rozděl a panuj**”
  - analogie Warnockova algoritmu
  - adaptivní dělení průmětny ⇒ větší efektivita
- **částečné konfigurační faktory** předpočítané pro různé úrovně dělení

Metody “Monte-Carlo”

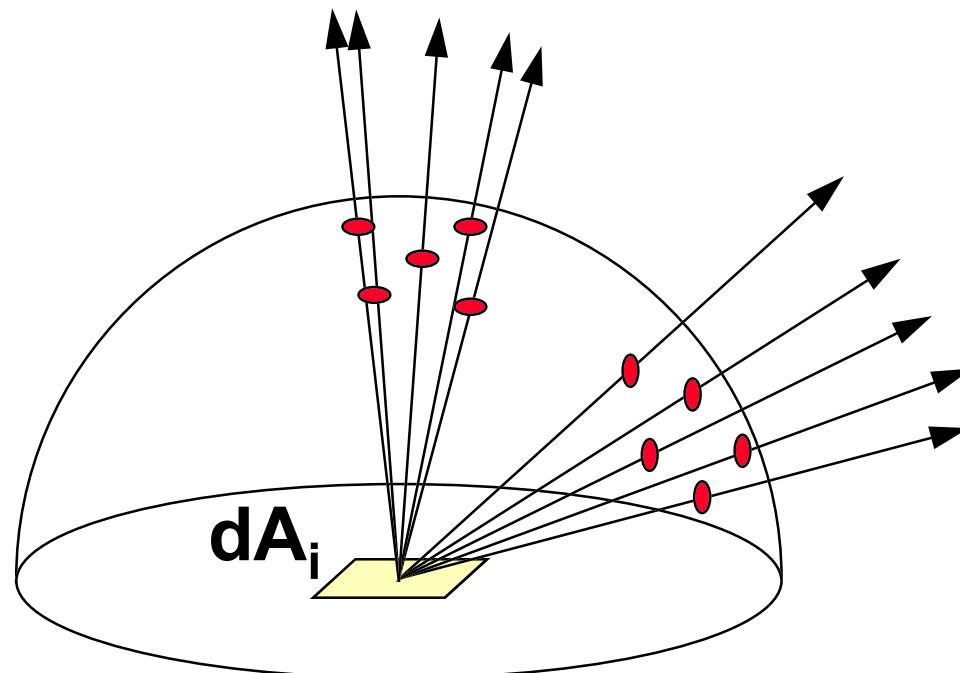

- ◆ využití algoritmu **vrhání paprsku**
  - možnost použití složitější geometrie scény
  - klasické metody urychlení výpočtu
- ➔ **vzorkování povrchu těles**
  - výpočet jednotlivého konfiguračního faktoru
  - snadný výpočet faktoru “plocha → plocha”
(nezávislé vzorkování)
- ➔ **vzorkování prostorového úhlu**
  - najednou všechny KF z jednoho bodu

Vzorkování na polosféře

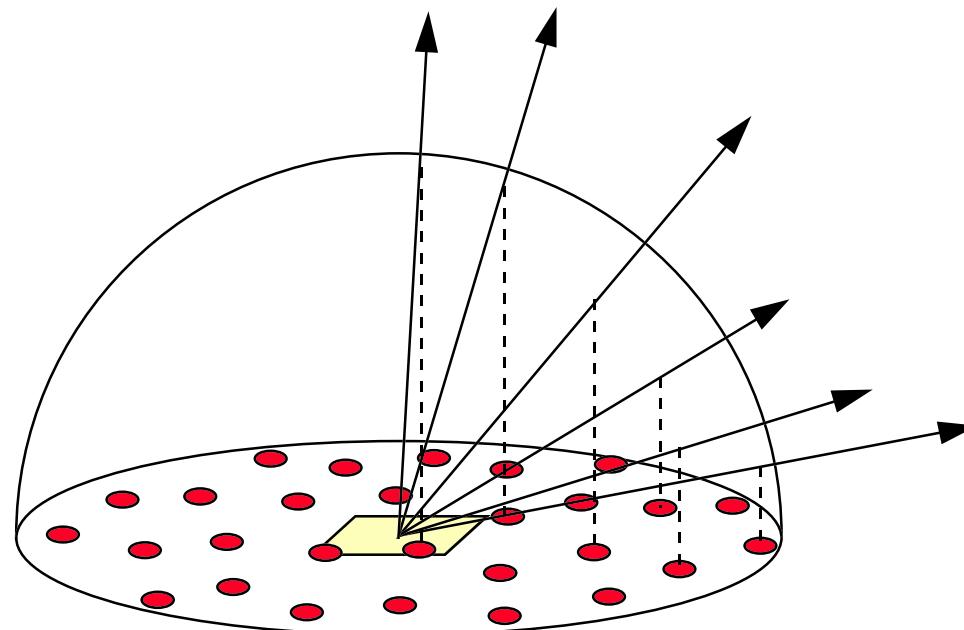
Uniformní vzorkování prostorového úhlu:
váhový koeficient $w_k = \cos \theta_k$

Vzorkování v podstavě

Neuniformní vzorkování prostorového úhlu:
všechny paprsky mají stejnou významnost !

Konec

Další informace:

- A. Glassner: *Principles of Digital Image Synthesis*, Morgan Kaufmann, 1995, 916-937
- M. Cohen, J. Wallace: *Radiosity and Realistic Image Synthesis*, Academ. Press, 1993, 65-107
- J. Foley, A. van Dam, S. Feiner, J. Hughes: *Computer Graphics, Principles and Practice*, 795-799